

Charakter našich táborů

Naše tábory charakterizuje několik věcí, kterými se od mnohých (zejména komerčních a obřích) táborů odlišujeme.

1) **Malé tábory.** Při malém počtu je tábor jedna velká parta, kde se každý s každým pozná. Na táborech bývá maximálně cca 40 dětí. I když se to někomu může zdát hodně, stále tento počet s rezervou splňuje pohodu "rodinného" tábora.

2) **Nekomerční, "přírodní" charakter.**

Podporujeme trvale udržitelný způsob života a vztah k přírodě. Na tábor jezdíme osobně zažít dobrodružství (ne jako účastníci počítačových her), něco poznat, něčemu se naučit. Jezdíme se odreagovat od uspěchané konzumní doby. Na stanových táborech nám tak nechybí elektřina, televize, internet... Snažíme se děti zaujmout takovým programem, který přes rok ve městě nezažijí.

U nás děti nenajdou klasické diskotéky s blikajícími světly a problémy typu kdo s kým tancoval a netancoval ploužák apod. Dobře odvedený karnevalový rej v maskách se zábavným programem nebo táborák při kytáře, kde všichni s radostí sborově zpívají, považujeme za hodnotnější zábavu.

3) **Noční hry, tzv. bojovky s cílem vystrašit děti neděláme.** Pokud počasí, denní doba a věk dětí dovolí, děláme večerní hru nebo stezku s úkoly. Jde spíše o to, aby se děti odnaučily tmy bát a viděly ve tmě něco zajímavého, (např. pozorováním hvězdné oblohy), než aby ze tmy byly stresované.

4) **Individuální přístup.** Vedoucí sice nemají na starosti pouze jedno dítě, přesto je možné se dítěti věnovat individuálně při nějakém problému a potřebě, pokud se s rodiči před táborem domluvíme. Neházíme děti do "jednoho pytle", ale snažíme se s každým jednat jako se samostatnou osobností.

Pokračování na druhém listě.

Programová témata

Budíček

Neodmyslitelná součást každého tábora. Samozřejmě, ještě s večerkou a mytím u dětí nejméně oblíbená. Praxe je taková, že ze začátku tábora je mnohdy většina dětí vzhůru dříve, než je oficiální budíček. Po náročnějším dni, pokud vidíme, že většina dětí ještě skutečně spí, necháme je spát.

K táborům patří i rozcvičky. Z psychologického důvodu se naše rozcvičky nazývají „ranní hrátky“. Také neděláme „pionýrské spartakiádní rozcvičky“, ale každé ráno se většinou hraje jednoduchá hra na protažení.

Hry

Slovo, obsahující neuvěřitelně velkou škálu činností, od těch nejsložitějších několikadenních, náročné na fyzickou stránku dítěte, přípravu a pomůcky až po nejjednodušší, kde není zapotřebí nic než pár slov.

Hry na našich táborech bychom mohli rozdělit na tyto základní kategorie, na hry:

- **osobní**, kdy hráč musí hrát sám za sebe, není závislý na druhém či skupině,
- **soutěžní**, kdy hráč hraje za svůj oddíl nebo družstvo,
- **kooperativní**, opak soutěžních, kdy se hráči učí spolupráci a navzájem si pomáhají,
- **společenské**, kdy jde především o pobavení než o výsledek.

Obecně platí, že nejoblíbenější hra na jednom táboře nemusí děti na táboře druhém vůbec „chytit“. Hodně záleží na kolektivu, jaký se sejde a na podání hry vedoucím.

Soutěže

Aktivita, při které musí jednotlivec nebo skupina získat nejvíce toho či onoho nebo se soutěží v nějakém oboru. Soutěž je jedna z forem, jak dítě motivovat.

Celotáborové hry

Nejsložitější programová náplň tábora, která se připravuje měsíce před letními prázdninami. Soubor aktivit – her, soutěží, výtvarných prací aj., podřízených jednomu tématu po celý tábor spolu se systémem hodnocení a motivací.

Recese

Různá překvapení a legrace všeobecně oživují táborovou atmosféru. Převážně se jedná o spontánní nápady vedoucích, jako například různé převleky, legrační nástupy, narozeniny a jiná překvapení.

Večerky

Snažíme se o přirozené usínání dětí, to znamená, že po dětech nepožadujeme, aby během chvíle všechny na pokyn usnuly. Vždy je stanovena večerka, do které děti musí být umyté a v posteli. Pak vedoucí chodí po pokojích, kde si s dětmi povídá, čte pohádky, případně hraje na kytaru. Děti se tak přirozeně zklidní a vedoucí často opouští pokoj v poklidném oddychování dětí.

Noční hry

Tzv. „Bojovky“, pro děti výjimečný zážitek, často spojován se strašením. Z praxe ale víme, že u dětí většinou mladších 11 let není potřeba nějakého strašení, vyhnat adrenalin na vysokou úroveň stačí samotnou hrou ve tmě. Pokud počasí, denní doba a věk dětí dovolí, děláme večerní hru nebo stezku s úkoly. Jde spíše o to, aby se děti odnaučily tmy bát a viděly ve tmě něco zajímavého, (např. pozorováním hvězdné oblohy), než aby ze tmy byly stresované.

Dramatické aktivity

Na táborech hrajeme divadlo a považujeme to za důležitou výchovnou součást: u dětí se dramatickým projevem často vyjádří jejich povaha, rozvíjí se komunikace a učí se vystupovat před více lidmi. Důležitá je i příprava divadla, kdy se děti učí nápaditosti a tvořivosti.

Koupání

Koupat se chodíme zásadně na koupaliště a rybníky povolená hygienikem, nikdy ne tam, kde místo není prověřeno. Při koupání na děti vždy nonstop dohlíží služba vedoucích, která současně určuje, jak děti mohu být dlouho a po kolika ve vodě. Nikdy ve vodě není celý tábor současně.

Osobní volno

Pro psychologickou vyváženost dítěte je to důležitá část tábora, stejně jako hry. U starších dětí má už skutečně charakter odpočinku a relaxace, u malých rozvíjení osobnosti formou vlastních her a aktivit. Na táboře pro malé děti v poobědovém volnu máme "koordinátora", který děti, kteří nemají vhodnou činnost, motivují ke správnému využití volného času.

Hudba

Hudbě přikládáme na táboře velký význam. Z důvodu, že se u dětí vytrácí smysl pro romantiku večerních táboráků nebo ji vůbec neznají a málo znají táborové písně. Občas mizivá znalost táborových písní se paradoxně projevuje u starších dětí, malé děti si více tyto písně pamatují ze školy či školky. Proto zpíváme nejen u táboráku, ale u mladších dětí podle situace také večer na pokojích během večerky. Důležité je povídat si s dětmi i o textu zpívaných písní, protože děti sice často znají text, ale vůbec neví o čem je (což je někdy problém i dospělých). Nejsme vyhraněni jednomu žánru, zejména u starších dětí používáme jako motivaci k aktivitám moderní poslechovou hudbu.

Pomoc od dětí

Děti by se i na táboře měly učit všimnout si potřeb druhých a poznat, že za táborovým životem je spousta práce. Obvyklá pomoc u starších dětí je umývání nádobí (mytí nedáváme za trest – špatná motivace, často se děti hlásí dobrovolně, někteří mají pocit, že jsou v "zákulisí tábora") a pomoc při přípravách her.

Denní režim

Musí zásadně odpovídat věku dětí, proto jsou ideální malé tábory rozdělené ještě podle věku. Důležitý je v režimu tábora čas pro spánek (u dětí kolem 7mi let 10 hodin), stravu 5x denně (to ale neznamená přejídat se) s pravidelnými hlavními jídly a rovnoměrnému rozvržení činností tak, aby nedošlo k fyzickému přetížení nebo naopak k nudné činnosti.

Tresty

Složitý a rozmanitý problém. Trest by měl vychovávat, napravovat, ne ponižovat. Každé dítě vyžaduje individuální přístup a to i v oblasti trestů. Na táboře je to o to složitější, že musí být jednotná pravidla táborového života a děti jsou velmi vnímavé na spravedlnost a porovnávání přístupu vedoucích k osobě samé a ostatních. Všeobecně by mělo platit, že chválit se má před ostatními a kárat mezi čtyřma očima. Obvykle se za trest na táboře považuje např. vyloučení ze hry, pokud jí dítě úmyslně ruší či napadá ostatní, strhnou se body aj. V žádném případě nevedeme tresty ponižující dítě (si hrozný/á, si špatný/á).

Zdravotní péče

Každý tábor musí mít zdravotníka, který prodělal akreditovaný kurz, nejlépe s praxí. Na našich táborech mají všichni vedoucí proškolení ze zdravotní péče a první pomoci. Zdravotníka dělá zkušená osoba s mnohaletou praxí.

Osobní přístup

Na táborech, kde je kolem stovky dětí nikdy nevytvoříte takovou patru jako v počtu kolem dvaceti pěti, třiceti dětí. Ve velkém počtu se poznají děti a vedoucí své družinky, ale ne jako celek. Chceme, aby se děti na táboře vyjadřovaly k programu, k přístupu vedoucích, aby projevovaly své názory a naučily se být kritičtí.

Rodičům nabízíme osobní přístup. Je možné se dítěti věnovat individuálně při nějakém problému a potřebě, pokud se s rodiči před táborem domluvíme.